

2006. március 23., csütörtök

- a katonai műveletben részt vevő csapatok semmilyen körülmények között nem származhatnak egyetlen tagállamból. A művelet európai jellegét több tagállam részvételének kell kifejeznie,
  - az EU beavatkozására csak a kongói ideiglenes kormány részéről érkező hivatalos felkérést követően kerülhet sor,
  - az EU parancsnoksága alatt bevetésre kerülő csapatoknak kettős feladatuk lenne: a lehetséges bajkeverők eltántorítása és a KDK állampolgárainak bátorítása, hogy gyakorolják szavazati jogukat. Ennélfogva megfelelő és hiteles méretű európai művelet szükséges,
  - e célok megvalósítása érdekében a Tanácsnak világos koncepciót kell kidolgoznia a szükséges katonai vagy rendőri (lehetőleg csendőri) erők bevetésének módjáról,
  - egy időben korlátozott katonai műveletnek szorosan kapcsolódnia kell a nemzetközi közösségnek a KDK polgárháborút követő újjáépítésére irányuló erőfeszítéseivel,
  - a nemzetközi közösségnek egyértelmű kötelezettségvállalásokat kell tennie a kongói rendőri és fegyveres erők hosszú távú hatékonyságának és fenntarthatóságának javítása érdekében;
2. felhívja a Tanácsot, hogy jelenjen meg a Parlament előtt és mutasson be egy világos javaslatot világos mandátummal, amely teljes mértékben a szükségletek jól megalapozott forgatókönyvén alapul, és ütemtervet is tartalmaz; megjegyzi, hogy egy lehetséges kongói EU-misszióhoz az ENSZ Alapokmányán alapuló külön EU-mandátum lesz szükséges;
3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamoknak, a KDK átmeneti kormányának és az ENSZ főtitkárának.

---

**P6\_TA(2006)0112**

## **A Cotonou-i Megállapodás felülvizsgálata és a 10. EFA összegének meghatározása**

### **Az Európai Parlament állásfoglalása a Cotonou-i Megállapodás felülvizgálatáról és a 10. EFA összegének meghatározásáról**

*Az Európai Parlament,*

- tekintettel az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok (AKCS), másrészről az Európai Közösség és tagállamai között létrejött, 2000. június 23-án Cotonou-ban aláírt partnerségi megállapodásra (Cotonou-i Megállapodás) <sup>(1)</sup> és annak 2005. június 24-én Luxembourgban aláírt módosítására, és különösen annak, a Cotonou-i Megállapodás szerinti többéves együttműködési keretről szóló Ia. mellékletére,
- tekintettel a Bizottság által a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett „Az AKCS-országokkal való együttműködés teljes integrációja felé az EU költségvetésében” című 2003. október 8-i közleményre (COM(2003)0590),
- tekintettel a 2005. december 15-i és 16-i brüsszeli Európai Tanács elnöki következtetéseire, különös tekintettel a 70. pontra és a tagállamoknak az AKCS javára történő befizetéseiről szóló II. mellékletre,
- tekintettel korábbi, 2004. április 1-jei, az Európai Fejlesztési Alap költségvetésbe történő bevonásáról szóló <sup>(2)</sup>, 2005. június 8-i, a kibővített Unió 2007 és 2013 közötti politikai kihívásairól és költségvetési eszközeiről szóló <sup>(3)</sup>, és 2005. november 17-i, az Afrikára vonatkozó fejlesztési stratégiáról szóló <sup>(4)</sup> állásfoglalásaira,

<sup>(1)</sup> HL L 317., 2000.12.15., 3. o.

<sup>(2)</sup> HL C 103. E, 2004.4.29., 833. o.

<sup>(3)</sup> Elfogadott szövegek, P6\_TA(2005)0224.

<sup>(4)</sup> Elfogadott szövegek, P6\_TA(2005)0445.

**2006. március 23., csütörtök**

- tekintettel a tagállamok által 2005-ben vállalt kötelezettségekre, így különösen:
    - mivel az EU és tagállamai 2015-re el fogják érni a bruttó nemzeti jövedelem 0,7 %-ára vonatkozó ENSZ-célkitűzést, amely révén az EU hozzájárulása a millenniumi fejlesztési célokhoz a 2003-as 33 milliárd euróról 2015-re 84 milliárd euróra növekedne (a 2005. június 16–17-i brüsszeli Európai Tanács elnöki következtetései szerint),
    - az EU közbülső, 0,56 %-os célkitűzését 2010-re el kell érni, ami azt jelenti, hogy az EU által hivatalos fejlesztési támogatásra fordított összeg 67 milliárd euró lesz (a 2005. június 16–17-i brüsszeli Európai Tanács elnöki következtetései szerint),
    - az EU és más adományozók 2010-re megkétszerezik az Afrikának nyújtott támogatást 25 milliárd USD hivatalos fejlesztési támogatással (a G8-ak által 2005. július 8-án kiadott gleneagles-i közlemény)<sup>(1)</sup>,
  - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikke (5) bekezdésére,
- A. mivel a Cotonou-i Megállapodás Ia. melléklete megállapítja, hogy „ezen új időtartam alatt az Európai Unió az AKCS-államoknak szánt támogatást legalább a 9. EFA (Európai Fejlesztési Alap) keretében megvalósuló támogatással megegyező szinten tartja, az egyenlegek kivételével; mindehhez közösségi becslések alapján hozzá kell adni az infláció, az Európai Unión belüli növekedés, valamint az Európai Unió 2004-es, tíz új tagállammal történő bővítésének hatásait”;
- B. mivel miközben a Bizottság eredetileg 24 948 milliárd eurót kalkulált a 10. EFA-ra a 2008–2013 közötti (6 éves) időszakra, az Európai Tanács 2005. december 15–16-i brüsszeli ülésén csupán 22 682 milliárd euróról állapodott meg,
- C. mivel ez a 2 milliárd eurós csökkentés ellentmond a Cotonou-i Megállapodás Ia. mellékletében foglalt EU-s kötelezettségvállalásoknak, és nincs összhangban a számos, a fejlesztési támogatások jelentős növelésére 2005-ben tett politikai ígérettel,
- D. mivel az AKCS-országok nem adták volna beleegyezésüket a Cotonou-i Megállapodáshoz a finanszírozásról szóló Ia. melléklet nélkül, továbbá mert az EU tagállamainak ki kell tartaniuk kötelezettségvállalásaik mellett;
- E. mivel még számos pontosítás szükséges, mielőtt az Európai Parlament hozzájárulását adná a Cotonou-i Megállapodáshoz;
- F. hangsúlyozva, hogy az EFA költségvetésbe történő beemelése nem minden problémára megoldást jelentő csodaszer, de nem is gátolja az EK–AKCS-partnerség hatékony működését,
- G. emlékeztetve, hogy 40 évvel az EFA létrehozása után nem indokolatlanok az annak reformjával kapcsolatos kérdések, és hogy a kifizetésének gyorsaságával, illetve a fel nem használt előirányzatok (11 milliárd euró) felhalmozódásával kapcsolatos jelenlegi problémákat a jelenlegi rendszer nem oldja meg,
- H. mivel Románia és Bulgária EU-ba történő felvételének előirányzott időpontja 2007;
- I. mivel Kelet-Timor 2005. december 15-én csatlakozott a Cotonou-i Megállapodáshoz;
- J. mivel a tengerentúli országok és területek (TOT) aggodalmuknak adtak hangot a 10. EFA-ból való kizárásuk miatt, valamint a TOT-ok és az EU közötti együttműködés bizonytalan volta miatt;
- K. mivel a Cotonou-i Megállapodás elsődleges céljai a szegénység felszámolása, a fenntartható fejlődés és az AKCS-országok fokozatos integrálása a világgazdaságba; mivel valamennyi AKCS-ország és EU-tagállam elkötelezett a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása irányában;
- L. mivel a Cotonou-i Megállapodás nagyobb fontosságot tulajdonít a politikai párbeszédnek, és a fejlesztésnek tiszteletben kell tartania az emberi jogokat, a demokratikus elveket és a helyes kormányzást, valamint a fenntartható fejlődést;

<sup>(1)</sup> Ez a 2004-es szinttel összehasonlítva a támogatás megduplázását jelenti.

2006. március 23., csütörtök

1. sajnálatát fejezi ki, hogy a 10. EFA teljes összege, amelyről az Európai Tanács döntött, nem éri el a Bizottság eredeti kalkulációját;
2. sajnálatát fejezi ki, hogy az igen nagyszámú, a hivatalos fejlesztési támogatások nagyarányú megnövelését elősegítő 2005-ös politikai kötelezettségvállalás nem eredményezte a tagállamok EFA-hoz történő hozzájárulásainak jelentős megnövelését; kiemeli, hogy a 10. EFA javasolt összege a tagállamok GDP-jének mindössze 0,028 %-át tenné ki;
3. helyteleníti, hogy egyrészt a tagállamok elkötelezték magukat a fejlesztési támogatások megnövelése irányába, másrészt azonban ha a 10. EFA összege azon a szinten marad, amelyet az Európai Tanács meghatározott, a Bizottság által kezelt hivatalos fejlesztési támogatások átfogó szintjei 2015-re 19 %-ról 14 %-ra fognak csökkenni, amely a fejlesztési politika tényleges nemzeti szintre való visszakerülését eredményezi;
4. felszólítja a tagállamokat, fontolják meg a 10. EFA-hoz való hozzájárulásuk jelentős növelését;
5. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, tisztázzák, hogy a jelenleg tárgyalás alatt álló gazdasági partnerségi megállapodások fejlesztési dimenziójának finanszírozására hogyan kerül sor;
6. szorgalmazza, hogy a Tanács újabb pénzüsszeget biztosítson a „segély kereskedelemért” elnevezésű programok számára és ragaszkodik ahhoz, hogy az ilyen programok miatt ne kerüljön sor más fejlesztési kezdeményezésekhez – például a millenniumi fejlesztési célokhoz – rendelt források átcsoportosítására;
7. felszólítja a Tanácsot, biztosítsa, hogy csatlakozásukat követően Románia és Bulgária is kiegészítő jelleggel járuljon hozzá a 10. EFA-hoz;
8. felszólítja a Tanácsot, hogy vegye számításba Kelet-Timor csatlakozását a Cotonou-i Megállapodáshoz, továbbá hogy tekintettel a Cotonou-i Megállapodás Ia. mellékletében foglaltakra, egyértelműen kiegészítő jellegű legyen a támogatás, amelyet ennek az új országnak nyújtanak;
9. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy amilyen gyorsan csak lehetséges, tisztázzák a tengerentúli országokkal és területekkel való együttműködés jövőbeli finanszírozásának kérdését;
10. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, tisztázzák az Afrikai Unió finanszírozását beleértve azt is, hogy a MEDA-programból milyen mértékű finanszírozás szükséges;
11. emlékeztet arra, hogy valamennyi EFA-kiadásnak összhangban kell állnia a hivatalos fejlesztési támogatásban foglalt alkalmassági szempontokkal, ahogyan azt az OECD Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottsága meghatározta;
12. felszólítja a Bizottságot, játsszon vezető szerepet a tagállamok közötti koordinációban annak érdekében, hogy javítsa az EU-ból származó, illetve a kétoldalú kapcsolatokon alapuló fejlesztési támogatás eredményességét;
13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint az Európai Unió tagállamai és az AKCS-országok kormányainak.

---

P6\_TA(2006)0113

## A gazdasági partnerségi megállapodások hatása a fejlesztésre

### Az Európai Parlament állásfoglalása a gazdasági partnerségi megállapodások (GPM-k) fejlesztési hatásáról (2005/2162(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a 2000. június 23-án Cotonou-ban aláírt, egyrészt az afrikai, karib-tengeri és csendes-óceáni országok (AKCS) csoportja tagjai, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között létrejött partnerségi megállapodásra <sup>(1)</sup> (Cotonou-i Megállapodás),
- tekintettel az Afrikai Uniónak a gazdasági partnerségi megállapodásokra vonatkozó tárgyalásokról szóló, az Afrikai Unió gazdasági minisztereinek 2005. június 5–9. között Kairóban rendezett 3. rendes konferenciáján tett miniszteri nyilatkozatára,

<sup>(1)</sup> HL L 317., 2000.12.15., 3. o.